

ΕΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ παρ' ἡμῶν κρητική σήμερον δὲν εἶνε πολὺ εὐνόου πρὸς τὰ Ἡμερολόγια. Ἐἴτε διότι ἀντιπροσωπεύουσι πλῆθυσ ἀποχρῆς σύστημα, εἴτε διότι τὸ ἐμπόριον τὰ διεκδικεῖ ὅσον καὶ ἡ φιλολογία, ἀξιοῦνται βλεμμάτων μόνον ἀπὸ τὸν πολὺν κόσμον, ἐνῶ οἱ νεωτερισταὶ δὲν τὰ εὐρίσκουσι ἀντόξια τῶν εὐρυτάτων βλέψεων τῶν. Εἰς τὰ Ἡμερολόγια, εἶνε ἀληθῆς, συναντᾷ κανεὶς ὀνόματα μόνον ἀπαξ τοῦ ἔτους ἀναφαινόμενα ἢ φυσιογνωμίας περιωρισμένης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀξίας.

Ἐν τούτοις εἰς τὰς πολλὰς σελίδας ἐνὸς ἡμερολογίου δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ σταματήσῃ τις πρὸ εἰκοσι, τριάκοντα σελίδων, μελέτης καὶ ἐντυπώσεως ἀξίων.

Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου, τὸ πρῶτον ὄλων κατ' ἔτος ἐμφανιζόμενον, ἔχει καταστῆ πλέον ἀναπόφευκτος σύντροφος παντὸς γραφίου, πάσης αἰθούσης, πολυτελοῦς ἢ πενιχρᾶς. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς διαδόσεως τῶν φιλολογικῶν ἔργων, τὰ Ἡμερολόγια ἐν Ἑλλάδι προσέφεραν ἀληθεῖς ὑπηρεσίας εἰς τὰ γράμματα. Ὑπῆρξαν ἐπὶ σειραν ἐτῶν καὶ εἶνε καὶ σήμερον ἀκόμη τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα τὰ ὁποῖα μεταβιβάζουσι τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πανταχοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἰσχυροποιοῦν. Δὲν εἶνε κανεὶς βεβαίως τόσο ἀπλοῦς, ὥστε νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ἀντιπροσωπεύουσι ὅλην τὴν σύγχρονον παραγωγὴν. Ἀλλὰ τὴν καθόλου φυσιογνωμίαν κατορθώνουσι νὰ παρουσιάσῃ, ἀλλὰ σφριγγήλῃ, ἀλλὰ ὀγκρᾶν.

Τὸ ἐφετεινὸν Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου εἶνε ὀγκῶδες, ὡς πάντοτε. Ἡ καλλιτεχνία ἴσως δὲν

ἔχει λόγους νὰ εἶνε ἐνθουσιασμένη ἐκ τοῦ ἀρτίφηνος τόμου, μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις μάλιστα, ἄς σήμερον ὁ ἀνεπτυγμένος κόσμος ἔχει. Ἀλλ' αὐτὸ καταντᾷ ζήτημα ἔχει τόσο τῆς καλαισθησίας ἐνὸς ἐκδότου, ὅσον τοῦ . . . χρηματοκιβωτίου του.

Διηγήματα—ἱστορικά σημειώσεις—μεθυγραφήματα—ποιήσεις. Ἰδοὺ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ἐρίζοντος τοῦ Ἡμερολογίου Σκόκου.

Ἐκ τῶν διηγημάτων εὐχαρίστως ἀναγινώσκει τις τὸν «Μιλημένον ἑνορχον» τοῦ κ. Ξενοπούλου, τὴν «Ἐπάνοδον τοῦ Μονογενοῦς» Ἀραβικῆς ὑποθέσεως, ὅπως ὅλα τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μεταξᾶ Βοσπορίτου, τὴν «Βασιλοπούλαν» τοῦ κ. Ἀξιώτου, τὸν «Πανδρόλογον» τοῦ κ. Παπαδιαμάντη, τῆς «Καλῆς μυροφόρας» τοῦ Νιρβάνη, τὴν «8ην Νοεμβρίου» εἰς Κρητικὸν ἰδίωμα ὑπὸ τοῦ σεβ. ἀρχιεπισκόπου Ρεθύμνης, ὅστις δὲν φέρει μόνον στιβαρῶς τὴν ἀρχιερατικὴν μίτραν, ἀλλὰ μετὰ πολλὴν χάριν καὶ τέχνην γρατεῖ καὶ τοῦ διηγηματογράφου τὸν κάλαμον. Ἀναδημοσιεύονται ἐκ τῆς «Πινακοθήκης» τὰ «Νομικὰ ὑποδήματα», κλεῖει δὲ ἡ σειρά μετὰ τὸν «Τραγουδιότην» τοῦ κ. Χρηστοβασίλη. Εἰς τὴν πρωτότυπὴν αὐτὴν παραγωγὴν δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ παρίδῃ τις τοῦ Τσέχωφ τὴν «Συκοφαντίαν», κατὰ θυμικαὶν μετάρρασιν τοῦ κ. Ἀγαθ. Κωνσταντινίδου.

Ἡ μεθυγραφία σκροπίζεται ἄρθρον ἀπὸ τὸν ἐκδότην, τὸν Σατανᾶν, ὅστις πολλάκις μᾶς ἔτερψε μετὰ τὴν εὐφροσύνην τῆς ἠθογραφίας του.

Τὰ ἱστορικὰ σημειώματα τῶν κ.κ. Καράλη, Φιλαρέτου, Δραγάτη, Λαμπρινίδου, Γαλιάνη ποικίλλουσι τὰς σελίδας, ἀναμῖξ μετὰ ποιημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ συμπαθέστερα βλέμματα ἐλκύουσι δύο μουσικώταται ἐμπνεύσεις τοῦ Ἁγίδος Θέρου.

Δὲν εἶνε ἀρκετὰί τίσσι καλαί, σελίδες δι' ἐν Ἡμερολόγιον;

ΚΑΠΟΙΟΣ

[Ἡμέραι πένθους.—Τὸ ἀέτωμα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ ἀνδριάντες.—Ὁ παράφωνος τῆς Λιβερπούλης.—Ἐξ λευκᾶ φέρετρα.—Ἡ δολοφονία τῆς ὁδοῦ Ἀγχεσμου.—Τὰ δάκρυα τῆς παρθενίας.—Τὰ πλατάγισμα τῶν χειλέων.—Νὰ μὴ βαυκαθῆ! —Μία ἀνακομιδῆ.—Μνημόσυνον καλλιτεχνίδος.—Αἱ ἀνθρωποπαγίδες τοῦ ζαχαροπλαστέου.—Père Lachaise.—Αἱ τεφροδόχαι καὶ οἱ σκόλπκες.—Ἰὸ φέρετρον πῶς χωρεῖ εἰς ἥμισυ μέτρον.—Πῶς θ' ἀποθάνω.—Νεῦρα, νεῦρα, νεῦρα!

ΠΩΣ ἤθελα νὰ μὴ ἔγραφα τίποτε σήμερον. Πολὺ στανίως ἠσθάνθη τὴν ἀνορεξίαν ἢ ὁποῖα τῶρα τόσο με πιέζει! Ἀποσπῶ σελίδας ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου, τοῦ μηνὸς τοῦ ὁποίου κλεῖει σήμερον ὁ ἀπολογισμὸς, ἀλλ' ὄλι τὰ γέλλα εἶνε περιβε-

βλημένα μετὰ μιαν μαύρην ταινίαν πένθους: "Ὅλα φέρουν μιαν σφραγίδα σκελετοῦ..."

*
*
*

Ὑπὸ τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου γαρίζονται δι' αἵματος αἱ σελίδες τοῦ Εὐαγγελίου. Παρὰ τοὺς ἐθνομάρτυρας, τὸν Ρήγαρ καὶ τὸν Γρηγόριον, μάρτυρες ἄλλοι πίπτουσι τῆς ἱερωτέρας τῶν ἰδεῶν. Καὶ μία μελαρῆ σημαία σκιάζει τὸ ὑπερήφανον ἄετωμα, καὶ αἱ δολοφόροι σφαῖραι ἐγγίζουσι καὶ νεκρῶνουν καρδίας πιστεως...

Ὁ μορομανὴς ἐμπροσ τῆς Λιβερπούλης κατασυντριβεται ὑπὸ τὸ ἀνάστημα. Ἀλλὰ τὰς ψυχὰς ἀθῶων θυμάτων τίς θὰ ἐξευμενίσῃ; Καὶ τὰ βλέπω τὰ θήματα μαζῇ, ἀχώριστα καὶ ἐν